

ตะเคียนทอง

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Hopea odorata* Roxb.
 ชื่อวงศ์ DIPTEROCARPACEAE
 ชื่อพื้นเมือง แคน จะเคียน ตะเคียน ตะเคียนใหญ่

ไม้ยืนต้น ขนาดใหญ่ สูงประมาณ 40 ม. เรือนยอดเป็นพุ่มกลมทึบ สีเขียวเข้ม ลำต้นเปลาตรง เปลือกต้น สีน้ำตาลเข้ม-ดำ เปลือกหนาแตกเป็นสะเก็ดและร่องลึกตามยาว จะมีชั้นสีเหลือง เกาะตามรอยแตกของต้น

ใบ เป็นใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปไข่แคบหรือเกือบขอบขนาน ขนาด 3-7 x 10-16 ซม. ปลายใบเรียวแหลม โคนใบกลมมนหรือเบี้ยว ขอบใบเป็นคลื่นเล็กน้อย เส้นใบเชื่อมกันเป็นชั้นบนใต้อันหลังใบมีต่อม 1 ต่อม ที่โคนเส้นใบเชื่อมเส้นกลางใบ ชัดเจน

ดอก ออกเป็นช่อแบบช่อแยกแขนง ยาวตามปลายกิ่งและซอกใบ สีขาว-เหลือง กลีบเลี้ยงและกลีบดอกอย่างละ 5 กลีบ กลีบเลี้ยงเล็กมาก ปลายกลีบดอกหยัก ส่วนล่างปิดและเชื่อมกัน เกสรเพศผู้ 15 อัน เกสรตัวเมียเล็กมาก

ผล เป็นผลแห้งมีปีก ทรงกลมหรือรูปไข่ ปีก มี 2 ปีก เส้นตามยาว 9-11 เส้น ปีกสั้น 3 ปีก ช้อนกันหุ้มกลางผล

สภาพนิเวศ พบขึ้นตามป่าดิบไทรล่ำธาร ที่ความสูงจากระดับน้ำทะเล 100-800 ม.

สถานภาพ ไม้หวงห้ามธรรมชาติประเภท ก.